



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jindřichově Hradci rozhodl samosoudkyní JUDr. Gabrielou Strnadovou ve věci

žalobkyně: **Kateřina Šimůnková**, narozená 11. 1. 1979
bytem Na Celné 6, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49, 186 00 Praha 8 - Karlín

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bělinou
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8 - Karlín

o: nahrazení projevu vůle a povinnosti žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o převodu pozemků

takto:

I. **Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní tuto smlouvu o převodu pozemků:**

Převodce: Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00,

a

Nabyvatel: Kateřina Šimůnková, narozená 11. 1. 1979, bytem Praha 5, Na Celné 6, PSČ 150 00, uzavírají tuto

Smlouvu o převodu pozemků

I.

Státní pozemkový úřad, jednající jménem České republiky jako převodce, spravuje ve smyslu zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „zákon o půdě“), mimo jiné též pozemky ve vlastnictví státu všechny zapsané na listech vlastnictví č. 10002:

- pozemek parc. č. 2016 a pozemek parc. č. 1843, které se nacházejí v katastrálním území Rychnov u Nových Hradů, obec Horní Stropnice,
- pozemek parc. č. 2172/1, který se nachází v katastrálním území Vimperk, obec Vimperk,
- pozemek parc. č. 2811/5, který se nachází v katastrálním území Mlékovice u Neveklova, obec Neveklov,
- pozemek parc. č. 1520 a pozemek parc. č. 1558, které se nacházejí v katastrálním území Nahý Újezdec, obec Chodský Újezdec, dále také: „pozemky“.

II.

Nabyvateli vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě. Nevydané pozemky uvedené v článku I. této smlouvy mají hodnotu celkem 45 835,16 Kč (slovy: čtyřicet pět tisíc osm set třicet pět korun českých a šestnáct haléřů), když tento nárok uplatňuje nabyvatel na základě:

- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1677/97 ze dne 24. července 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1678/97 ze dne 25. července 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1686/97 ze dne 28. července 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1699/97 ze dne 29. července 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1705/02 ze dne 30. května 2002,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1706/97 ze dne 30. července 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1888/02 ze dne 28. června 2002,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1889/97 ze dne 29. srpna 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 2109/97 ze dne 7. října 1997,
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 2783/98 ze dne 18. prosince 1998.

III.

Převodce převádí na nabyvatele nemovitosti – pozemky specifikované v článku I. této smlouvy, včetně součástí a příslušenství, se všemi právy a povinnostmi, a nabyvatel je do svého výlučného vlastnictví přijímá. Vlastnické právo k pozemkům přechází na nabyvatele vkladem do katastru nemovitostí na základě této smlouvy.

IV.

Nabyvatel dále prohlašuje, že mu je znám stav převáděných pozemků a tyto pozemky do svého výlučného vlastnictví přijímá tak, jak je uvedeno v článku III. této smlouvy.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 52 079 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 3. 11. 2017 doručenou Okresnímu soudu v Domažlicích téhož dne, ve znění změny žaloby ze dne 27. 11. 2017 (přípuštěna usnesením Okresního soudu v Domažlicích dne 15. 1. 2019) domáhala se žalobkyně, mimo jiné, nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 908/1 o výměře 23 682 m² v hodnotě 43 337 Kč v katastrálním území Rajchěřov, obec Jindřichův Hradec zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště v Jindřichově Hradci. Řízení ohledně tohoto pozemku bylo vyloučeno k samostatnému projednání (usnesením Okresního soudu v Domažlicích dne 15. 1. 2019); Okresní soud v Domažlicích vyslovil místní nepřislušnost a věc postoupil podepsanému soudu. Na základě změny žaloby, přípuštěné podepsaným soudem dne 6. 5. 2021, po částečném zpětvzetí žaloby dne 18. 6. 2021 a změně žaloby, přípuštěné dne 18. 6. 2021, domáhá se žalobkyně nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků parc. č. 1843 a parc. č. 2016 v katastrálním území Rychnov u Nových Hradů, pozemků parc. č. 1520 a parc. č. 1558 v katastrálním území Nahý Újezdec, pozemku par. č. 2811/5 v katastrálním území Mlékovice u Neveklova a pozemku parc. č. 2172/1 v katastrálním území Vimperk. Žalobkyně je oprávněnou osobu dle ustanovení § 4 zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“), jako právní nástupkyně (smlouva o postoupení pohledávky ze dne 28. 8. 2017) oprávněné osoby – pana Radovana Valeše, r. č. 510206/074, zemř. dne 11. 9. 2017, který byl na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6, č. j. 26 D 216/2006-117 právním nástupcem paní Libuše Petrofové, r. č. 226121/029 – podíl 45/100 na polovině nároků z těchto rozhodnutí: rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1677/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1678/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1686/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1699/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1705/02, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1706/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1888/02, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1889/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 2109/97, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 2783/98. Částečné peněžní nároky na poskytnutí náhrad dle popsanych rozhodnutí Libuše Petrofová smluvně převedla na pana Radovana Valeše, a to na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 30. června 2003. Jednalo se konkrétně o nároky v částce 1 662 509,37 Kč. V této částce získal Radovan Valeš od žalované peněžitou náhradu, avšak co do zbývající výši nároku, v níž měly být nároky Radovana Valeše správně oceněny, žádnou náhradu nezískal, neboť žalovaná opakovaně odmítala ocenit odejmuté pozemky v zákonné výši, tj. jako pozemky stavební - když v době vyvlastnění předmětných nemovitostí, byly tyto určeny k zastavění schválenou územně plánovací dokumentací (schválený Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro celé území Prahy XVIII – Břevnov ze dne

20. července 1937 a schválený Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIX – (Vokovice – Veleslavín) s přilehlou částí území Prahy XVIII – (Střešovice) a Prahy XIX – (Dejvice) ze dne 19. září 1938, když tyto 2 regulační plány Institut plánování rozvoje hlavního města Prahy ve svém dopise ze dne 2. 7. 2015 označil za jediné územně plánovací dokumentace, které jsou k rozhodnému dni 28. února 1952 v jejich spisovně evidovány), tzn. že pozemky měly v době přechodu na československý stát charakter pozemků stavebních. Žalovaná opakovaně odmítla přecenění provést, proto se Radovan Valeš obrátil žalobou na Okresní soud v Domažlicích. Na základě rozsudku Okresního soudu v Domažlicích č. j. 4 C 78/2016-159 změněného rozsudkem Krajského soudu v Plzni č. j. 10 Co 541/2016-214 byl nahrazen projev vůle žalované, aby s Radovanem Valešem uzavřela smlouvu o převodu nemovitostí, Radovanu Valešovi byly převedeny pozemky v celkové hodnotě 7 840 057,95 Kč, bylo konstatováno, že hodnota výše jeho nároku je 8 890 805,80 Kč. Nárok Radovana Valeše zůstal neuspokojen v celkové částce 1 050 747,85 Kč. Žalobkyni a jejím právním předchůdcům bylo od roku 2006 upíráno právo na vydání náhradních pozemků v odpovídající výši, žalovaná vůči jejím právním předchůdcům dlouhodobě postupovala liknavě a svévolně a s ohledem na blížící se restituční tečku (žaloba podána před zrušením druhé restituční tečky) nestihla by žalobkyně uspokojit své nároky cestou veřejných nabídek. Zároveň se žalobkyně veřejných nabídek ani účastnit nemohla, když žalovaná až do roku 2019, resp. 2020, celkovou hodnotu nároku žalobkyně odmítala přecenit. Poté, co žalovaná zaevidovala nárok ve správné výši, se žalobkyně veřejných nabídek účastní. Žalovaná však žalobkyni v rámci některých veřejných nabídek vyřazuje, a to s poukazem na skutečnost, že žalobkyně vede proti žalované soudní řízení, ve kterém se rovněž domáhá uspokojení svého nároku. Veřejných nabídek se aktivně účastnil otec žalobkyně. Postup žalované lze zcela nepochybně označit za liknavý a svévolný ve vztahu k žalobkyni i k jejím právním předchůdcům. Liknavost a svévole žalované spočívá zejména v tom, že žalovaná zcela svévolně odpírala řádné ocenění nároků, jak žalobkyni, tak jejímu otci - právnímu předchůdci žalobkyně.

2. Žalovaná se vyjádřila, že návrh žalobkyně neuznává, a to ani zčásti. Uvedla, že nabídka pozemků formou veřejných nabídek byla dostatečná a že výše nároku žalobkyně dovozovaná z výše nároků jejího právního předchůdce neodpovídá skutečnosti. Žalobkyně odvozuje výši nároku od svého ocenění, které žalovaná neměla k dispozici, a neměla možnost se s ním seznámit a vzhledem k tomu vznáší námitku promlčení. Žalobkyně nepředložila k podpoře svých tvrzení o liknavosti žádné konkrétní tvrzení, nenavrhla žádné důkazy. Ze strany žalobkyně až do podání žaloby nebyl aktivní zájem o uspokojení jejích nároků ve veřejných nabídkách. Žalovaná tedy její nárok uspokojit ani nemohla. Kvantita i kvalita nabízených pozemků byla a je plně dostačující, když žalovaná nabízela tisíce pozemků v různých katastrálních územích, o různých výměrách a hodnotách tak, aby mohly být uspokojeny osoby, jak s drobnými, tak s významnými zůstatky nároků. V podání ze dne 4. 2. 2021 žalovaná konstatuje, že přecenila restituční nárok žalobkyně (eviduje restituční nárok žalobkyně ve výši 1 042 649,55 Kč) a žalobkyně se v rozsahu tohoto nároku může plně účastnit veřejných nabídek a domoci se svých práv postupem předvídaným zákonem. Dále uvedla, že mezi stranami je stále sporná výše restitučního nároku, když žalobkyně tvrdí výši - 1 050 747,85 Kč. V podání ze dne 15. 3. 2021 žalovaná uvedla, že došlo k přecenění nároku žalobkyně na částku ve výši 1 050 747,85 Kč. Ohledně převoditelnosti požadovaného pozemku žalovaná sdělila, že pozemek parc. č. 908/1 v katastrálním území Rajčérov se nachází na území Přírodního parku České Kanady, který byl vyhlášen nařízením Jihočeského kraje ze dne 6. 4. 2004 číslo 1/2004; současně se velká část tohoto pozemku nachází v ochranném pásmu zvláště chráněného území Přírodní rezervace Hadí vrch, a proto je tento pozemek k převodu nevhodný; o nevhodnosti tohoto pozemku k převodu svědčí rovněž skutečnost, že není přístupný z veřejné pozemní komunikace. Žalovaná vytkla znaleckému posudku, kterým byl tento pozemek oceněn, že nelze přezkoumat správnost informace, že dle územně plánovací dokumentace je pozemek nezastavitelný, že nelze přezkoumat výměru oceňovaných porostů

10 090 m², zároveň, že tento porost byl oceněn nesprávně a v neposlední řadě, že ve znaleckém posudku absentuje znalecká doložka, chybí otisk znalecké pečeti a také podpis znalce.

3. Žalobkyně původně požadovaný pozemek parc. č. 908/1 o výměře 23 682 m² ocenil znalec Ing. Josef Vaněk dle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění č. 316/1990 Sb., částkou ve výši 43 337 Kč s tím, že pozemek není dle územního plánu obce určen k zastavení (znalecký posudek č. 2485-73/17). Posudek obsahuje znaleckou doložku, zároveň byl při jednání předložen posudek, který obsahuje otisk pečeti a nečitelný podpis znalce. Pozemek je zapsán na listu vlastnictví číslo 10002 pro katastrální území Rajchěřov, obec Staré Město pod Landštejnem, okres Jindřichův Hradec jako trvalý travní porost, způsob ochrany ochranné pásmo jiného zvláště chráněného území nebo památkového stromů zemědělský půdní fond (list vlastnictví). Pozemek se nachází v Přírodním parku Česká Kanada, který byl zřízen nařízením Jihočeského kraje číslo 1/2004 ze dne 6. dubna 2004 (nařízení). Poloha pozemku je zřejmá ze snímku katastrální mapy, snímku LPIS, snímku přehledky, snímku z katastru nemovitostí a snímků z digitálního registru Agentury ochrany přírody a krajiny ČR - je zřejmé, že hranice Přírodní rezervace Hadí vrch částečně kopíruje hranice dotčeného pozemku (což účastnice učinily při jednání dne 30. 4. 2021 nesporným). Přírodní rezervace je zvláště chráněné území – ustanovení § 14 odst. 2 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen: „zákon o ochraně přírody“). Z Plánu péče pro Přírodní rezervaci Hadí vrch plyne, že ochranné pásmo rezervace není určeno. Podle ustanovení § 37 odst. 1 zákona o ochraně přírody, platí, že pokud se ochranné pásmo národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace nebo přírodní památky nevyhlásí, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území. Z výše uvedeného plyne, že část požadovaného pozemku je v ochranném pásmu zvláště chráněného území a převod tohoto pozemku tak vyžaduje schválení Ministerstvem životního prostředí – ustanovení § 22 odst. 6 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Ze sdělení Ministerstva životního prostředí (které soud kontaktoval, zda udělí souhlas s převodem předmětného pozemku) ze dne 24. 3. 2021 plyne, že pokud dochází k převodu pozemků, které jsou ve vlastnictví státu a které leží v některé z kategorií, zvláště chráněného území či jeho ochranném pásmu, podléhá takováto smlouva schválení Ministerstva životního prostředí. Schválení se poskytuje pouze pro jednotlivé případy a rozhoduje se o něm písemně a na základě zdůvodněné a doložené žádosti příslušné organizační složky státu v tomto případě Státního pozemkového úřadu. Schválení se uděluje k již uzavřené smlouvě a je podmínkou její platnosti. Veřejnou nabídkou ze dne 7. 9. 2020 a ze dne 29. 5. 2020 žalobkyně prokázala, že žalovaná ve veřejné nabídce nabízí i pozemky, které leží v ochranném pásmu přírodní rezervace; dále žalobkyně předložila přípis společnosti BIO TOP s.r.o. ze dne 26. 4. 2021, z něhož vyplývá, že žalovaná jedná o směně požadovaného pozemku s touto společností; zároveň s tímto přípisem byla předložena e-mailová korespondence, z níž vyplývá, že Ministerstvo životního prostředí nebude bránit převodu na třetí osobu. Podepsaný soud poučil žalobkyni o tom, že požadovaný pozemek není k uspokojení restitučního nároku vhodný (s ohledem na ustanovení § 22 odst. 6 zákona č. 219/2000 Sb., ve spojení s nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3804/19 per analogiam, když podepsaný soud má za to, že tímto řízením nelze obejít souhlas příslušného správního úřadu) a vyzval ji, necht' označí jiný vhodný pozemek způsobilý k vykrytí restitučního nároku, a to zejména z nabídky žalované (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4048/2016). Po tomto poučení si žalobkyně vybrala pozemky z neaktuální nabídky žalobkyně ze dne 12. 3. 2021, a to pozemky parc. č. 1843 o výměře 647 m² v hodnotě 1 941 Kč a parc. č. 2016 o výměře 10 777 m² v hodnotě 30 072 Kč v katastrálním území Rychnov u Nových Hradů a pozemky parc. č. 2949/1 o výměře 15 382 m² a hodnotě 8 652 Kč a parc. č. 2949/11 o výměře 2147 m² a hodnotě 1 687 Kč v katastrálním území Tachov. Soud připustil změnu žaloby v tomto smyslu. Ocenění předmětných pozemků žalovaná nerozporovala; ohledně

převoditelnosti se vyjádřila tak, že o předmětné pozemky se přihlásilo několik oprávněných osob a tyto byly vyzvány k podání nabídky nároků na převod pozemků, převodní smlouvy dosud uzavřeny nebyly. V průběhu řízení došlo ohledně pozemků v katastrálním území Tachov k zahájení řízení o vkladu vlastnického práva ve prospěch Vladimíra Vorlíčka; žalobkyně vzala ohledně těchto pozemků žalobu zpět, řízení bylo usnesením podepsaného soudu ohledně těchto pozemků zastaveno. Zároveň žalobkyně navrhla změnu žaloby, když tuto rozšířila o pozemky z aktuální nabídky žalované, a to o pozemky v katastrálním území Nahý Újezdec parc. č. 1520 o výměře 2980 m² a hodnotě 1 565 Kč a parc. č. 1558 o výměře 10 263 m² a hodnotě 5 388 Kč, o pozemek v katastrálním území Mlékovice u Neveklova parc. č. 2811/5 o výměře 6 052 m² v hodnotě 3 709,70 Kč a o pozemek v katastrálním území Vimperk parc. č. 2172/1 o výměře 4 061 m² a hodnotě 3 059,46 Kč. Soud změnu žaloby připustil. Žalovaná se k hodnotě těchto pozemků nevyjádřila; požádala o poskytnutí lhůty, která jí však podepsaným soudem poskytnuta nebyla, neboť se jednalo o platnou veřejnou nabídku v cenách, které určila sama žalovaná.

4. Mezi účastnicemi je nesporné, že žalobkyně je oprávněnou osobou dle zákona o půdě. Žalovaná v roce 2019 přecenila restituční nárok žalobkyně na částku 1 042 649,55 Kč s ohledem na řízení spis. zn. 4 C 78/2016 ve věci právního předchůdce žalobkyně pana Radovana Valeše.

V průběhu řízení došly strany ke shodě ohledně ocenění restitučního nároku žalobkyně částkou ve výši 1 050 747,85 Kč (podání žalované ze dne 15. 3. 2021). *K přecenění došlo, když žalobkyně na podporu svých tvrzení doložila cenu náhradních pozemků (jejichž hodnotu žalovaná zpochybnila), a to veřejnou nabídkou ze dne 13. 6. 2016 pro katastrální území Horní Blatná, z které je zřejmá cena těchto pozemků dle veřejné nabídky žalované, která koresponduje s tvrzeními žalobkyně.*

Mezi stranami je nesporné, že rozsudkem Okresního soudu v Klatovech č. j. 5 C 130/2019-205, potvrzeným Krajským soudem v Plzni č. j. 56 Co 54/2020-262, byl nárok žalobkyně uspokojen v částce 123 545,63 Kč a dovolání ve věci bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR č. j. 28 Cdo 3527/2020-292 odmítnuto. Z usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3527/2020 plyne, že Nejvyšší soud shledal hodnotící závěry soudů nižších stupňů o liknavém a svévolném postupu žalované při uspokojení restitučního nároku žalobkyně za přiměřené zjištěným skutkovým okolnostem věci. Dovolací soud vyslovil názor, že žaloba je důvodná, i když došlo v průběhu řízení k přecenění nároku, neboť ke změně postoje žalované k ocenění restitučního nároku žalobkyně došlo až v roce 2019, což je více než rok po podání žaloby o nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu předmětných pozemků. Současně tímto rozhodnutím Nejvyšší soud České republiky vyslovil názor, že byla-li liknavost a svévole státu shledána již v jiných sporech mezi těmiž účastnicemi (resp. mezi právním předchůdcem žalobkyně a žalovanou) nebylo v této věci možné rozumně očekávat, že by soudy (i když se jedná o otázku předběžného charakteru, kdy závěry o těchto otázkách vyslovené v pravomocných rozhodnutích nejsou pro účastníky a jiné soudy v jiném řízení závazné) rozhodly odlišně než v jiných sporech.

Dále je mezi stranami nesporné, že rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích č. j. 3 C 218/2017-649, potvrzeným Krajským soudem v Plzni č. j. 61 Co 74/2020-706, byl nárok žalobkyně uspokojen v částce 27 104 Kč a dovolání ve věci bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR č. j. 28 Cdo 3557/2020-782 odmítnuto. V usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3557/2020 shledal Nejvyšší soud hodnotící závěry soudů nižších stupňů o liknavém a svévolném postupu žalované při uspokojení restitučního nároku žalobkyně za přiměřené zjištěným skutkovým okolnostem věci. Jako přiměřený byl shledán též názor, že došlo-li ke změně postoje žalované k ocenění restitučního nároku žalobkyně v roce 2019, což je více než rok po podání žaloby o nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu předmětných pozemků, přičemž žádost o přecenění restitučního nároku byla právním předchůdcem žalobkyně podána již v roce 2004, je patřičné vyhovět požadavku na vydání konkrétních vhodných

náhradních pozemků, aniž by bylo nutno trvat na účasti žalobkyně ve veřejných nabídkách. Současně tímto rozhodnutím Nejvyšší soud České republiky vyslovil názor, že byla-li liknavost a svévole státu shledána již v jiných sporech mezi týmiž účastnicemi (resp. mezi právním předchůdcem žalobkyně a žalovanou) nebylo v této věci možné rozumně očekávat, že by soudy (i když se jedná o otázku předběžného charakteru, kdy závěry o těchto otázkách vyslovené v pravomocných rozhodnutích nejsou pro účastníky a jiné soudy v jiném řízení závazné) rozhodly odlišně než v jiných sporech.

5. Mezi účastnicemi zůstala sporná hodnota požadovaných pozemků v katastrálním území Nahý Újezdec, v katastrálním území Mlékovice u Neveklova a v katastrálním území Vimperk a dále tvrzená liknavost a svévole při uspokojování restitučních nároků žalobkyně.
6. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 24. 7. 1997 sp. zn. PÚ 1677/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) pozemku č. kat. 461 - role v katastrálním území Veleslavín. Pozemek byl oceněn znaleckým posudkem číslo 18/15-7061 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 5 361 500 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 25. 7. 1997 sp. zn. PÚ 1678/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) pozemku č. kat. 462 - role v katastrálním území Veleslavín. Pozemek byl oceněn znaleckým posudkem číslo 22/15-7065 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 5 023 750 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. 7. 1997 sp. zn. PÚ 1686/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) zbytku pozemku č. kat. 354 - role v katastrálním území Veleslavín. Tento pozemek byl oceněn znaleckým posudkem číslo 23/15-7066 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 8 077 000 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 7. 1997 sp. zn. PÚ 1699/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) pozemku č. kat. 346 - role a zbytku pozemku č. kat. 393 - role v katastrálním území Veleslavín. Pozemek č. kat. 393 byl oceněn znaleckým posudkem číslo 19/15-7062 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 2 678 750 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30. 5. 2002 sp. zn. PÚ 1705/02 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není vlastníkem (podíl 1/2) pozemků dle pozemkového katastru: parc. č. 179 – pastvina a parc. č. 605 – louka v katastrálním území Veleslavín. Pozemek parc. č. 605 byl oceněn znaleckým posudkem číslo 20/15-7063 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 61 500 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30. 7. 1997 sp. zn. PÚ 1706/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) pozemku č. kat. 3466 v katastrálním území Břevnov. Tento pozemek byl oceněn znaleckým posudkem číslo 16/15-7059 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 3 221 500 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. 6. 2002 sp. zn. PÚ 1888/02 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není vlastníkem (podíl 1/2) pozemků dle Pozemkového katastru: parc. č. 124 – pastvina, parc. č. 391 – role a parc. č. 366 – role v katastrálním území Veleslavín. Tyto pozemky byly oceněny znaleckým posudkem číslo 17/15-7060 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 578 500 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 8. 1997 sp. zn. PÚ 1889/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) pozemku č. kat. 178 - role v katastrálním území Veleslavín. Tento pozemek byl oceněn znaleckým posudkem číslo 30/15-7073 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 484 750 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 10. 1997 sp. zn. PÚ 2109/97 bylo rozhodnuto, že Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl 1/2) zbytku pozemku č. kat. 291 – louka v katastrálním území Veleslavín. Tento pozemek byl oceněn znaleckým posudkem číslo 31/15-7074 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 3 309 750 Kč. Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 18. 12. 1998 sp. zn. PÚ 2783/98 bylo rozhodnuto, že

Libuše Petrofová není podílovým spoluvlastníkem (podíl $\frac{1}{2}$) původních pozemků dle pozemkového katastru parc. č. 2483 – role, zbytku parc. č. 2484 – role a zbytku parc. č. 2485 – role v katastrálním území Břevnov. Pozemky původ PK č. 2483 – role a č. 2484 – role byly oceněny znaleckým posudkem číslo 21/15-7064 Ing. Jana Skyvy částkou ve výši 11 792 500 Kč.

7. Radovan Valeš (zemřelý dne 11. 9. 2017 – úmrtní list) byl jedním z právních nástupců Libuše Petrofové, r. č. 226121/029, zemřelé dne 8. 2. 2006, na kterého přešel podíl ve výši 45/100 na nároku na vydání nemovitostí (a z toho vyplývajících práv na převzetí nemovitostí, náhradních pozemků, finanční náhrady apod.), které zůstavitelka uplatnila dle příslušných restitučních zákonů, a to na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 č. j. 26 D 216/2006-117, které nabylo právní moci dne 28. 7. 2006. Podíl stejné velikosti přešel tímto usnesením na Karla Svobodu, r. č. 551118/0290. Zároveň paní Libuše Petrofová postoupila Radovanu Valešovi podíl ve výši ideální jedné poloviny na pohledávce na náhradu dle § 11 odst. 2 a § 17 zákona č. 229/1991 Sb., z rozhodnutí PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02, PÚ 1888/02, kdy celková výše uplatněné pohledávky činila podle ocenění Pozemkovým fondem ČR částku ve výši 3 325 018, Kč; druhou polovinu pohledávky postoupila panu Karlu Svobodovi, r. č. 300425/115 (smlouva o postoupení pohledávky ze dne 30. 6. 2003). Z rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 10 Co 541/2016-214 se podává, že se Radovan Valeš žalobou z května 2016 domáhal nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o převodu náhradních pozemků, za účelem uspokojení restitučního nároku z pravomocných rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02. Nárok právního předchůdce žalobkyně byl uspokojen do výše 7 840 057,95 Kč s tím, že bylo počítáno s nárokem v celkové výši 8 890 805,80 Kč. Postup žalované vůči Radovanu Valešovi byl shledán jako liknavý. Dovolání v této věci bylo odmítnuto - Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4173/2017. Dne 28. 8. 2007 byla mezi panem Radovanem Valešem, jako postupitelem, a žalobkyní – jeho dcerou (rodný list), jako postupníkem, uzavřena smlouva o postoupení pohledávky, kterou pan Radovan Valeš postoupil na svou dceru pohledávku na náhradu za nevydané pozemky z rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu a rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ČR, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu: č. j.: PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1705/02, PÚ 1706/97, PÚ 1888/02, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 864/92, PÚ 864/92/1, PÚ 864/92/2, PÚ 864/92/3, PÚ 864/92/4, PÚ 864/92/5, a to se všemi právy s ní spojenými (smlouva o postoupení pohledávky uzavřená dne 28. 8. 2017).
8. Z předložené písemné komunikace právního předchůdce žalobkyně, resp. pana Karla Svobody, má soud za prokázanou mnohaletou snahu právních předchůdců žalobkyně o přecenění restitučního nároku. Z odpovědi Pozemkového fondu ČR ze dne 30. 6. 2004 plyne, že pokud má dojít k přecenění restitučního nároku, který si Karel Svoboda spolu s Radovanem Valešem postoupili od paní Libuše Petrofové, je třeba doložit, že v době přechodu pozemků na stát bylo na tyto pozemky vydáno územní rozhodnutí nebo stavební povolení. Z dopisu ze dne 3. 2. 2005, který byl doručen Pozemkovému fondu ČR téhož dne, plyne, že se jedná o reakci na přípis Pozemkového fondu ze dne 2. 6. 2004 ve věci přezkoumání ocenění restitučního nároku a je žádáno o přecenění pozemků jako stavebních a o vydání pozemků v příslušné lokalitě a hodnotě. Žádost se týká, mimo jiných, Libuše Petrofové a Radovana Valeše. Z přípisu Pozemkového fondu České republiky ze dne 11. 2. 2005 plyne, že Pozemkový fond vzal na vědomí, že Karel Svoboda provedl šetření u stavebního úřadu Městské části Praha 6 a v Archivu hlavního města Prahy s tím, že výsledkem je dopis Útvaru rozvoje hlavního města Prahy ze dne 16. 11. 2004, podle kterého originál ani kopie směrného územního plánu Prahy není v jeho archivu k dispozici

(toto potvrzuje i samotný dopis Útvaru rozvoje hlavního města Prahy ze dne 16. 11. 2004). Pozemkový fond ČR sděluje, že žádosti o přecenění lze vyhovět, pokud bude předložena platná územně plánovací dokumentace. Dopisem ze dne 20. 9. 2010, který byl Pozemkovému fondu ČR doručen dne 21. 9. 2010, oprávněné osoby (tj. i Radovan Valeš, jako právní nástupce zemřelé Libuše Petrofové) žádají, aby nevydané pozemky byly oceněny jako stavební a dokládají regulační a zastavovací plány, platné v roce 1952, jež se týkají odňatých pozemků. K této žádosti Pozemkový fond přípisem ze dne 9. 3. 2011 sděluje, že ve věci přecenění restitučních nároků za nevydané pozemky, vyplývající z rozhodnutí č. j. PÚ 1706/97, PÚ 2783/98, PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 1705/02, PÚ 1888/02, žadatelé již žádné nároky nedrží; nároky Ing. R. Valeše byly vypořádány peněžitou náhradou dne 11. 3. 2009. Po uplynutí 3 let od vypořádání nároků Pozemkový fond ČR nároky nepřehodnocuje. Žádost o přecenění se zamítá, když nároky za nevydané pozemky zanikly v roce 2003 jejich postoupením a postupníkům byly postupovány nároky v Kč. Ze sdělení Institutu plánování a rozvoje ze dne 2. 7. 2015, je zřejmé, že tento institut neeviduje k odňatým pozemkům jinou územně plánovací dokumentaci než regulační plány vedené pod archivní značkou SRK000580 a SRK000634. Přílohou tohoto sdělení jsou výřezy z citovaných regulačních plánů. Na postup žalované si právní předchůdce žalobkyně, pan Radovan Valeš, stěžoval ministru zemědělství, dopisem ze dne 23. 3. 2015, v němž je popsána perzekuce předka oprávněných osob, Jana Kolátora, jehož rodina byla perzekuována, byla jí zabavena usedlost Kajetánka a následně v roce 1952 vyvlastněno 53 ha půdy převážně na Praze 6. Od roku 1992 se oprávněné osoby snaží získat pozemky zpět, s tím, že restituční náhrady stále nejsou dořešeny. Ke stížnosti byla přiložena tabulka, z které je patrné, že rozdíl v ocenění Pozemkovým úřadem ČR činí částku ve výši 39 603 109 Kč.

9. Počty, výměra a cena pozemků ve veřejných nabídkách vyhlášených podle zákonů číslo 95/1999 Sb. a 503/2002 Sb., je zřejmá ze seznamu počtů pozemků v letech 2000 až 2014 s tím, že celkem bylo nabídnuto 640 596 pozemků o celkové výměře 577 984 ha a celkové ceně 26 225 395 370 Kč. Počty, výměra a cena pozemku ve veřejných nabídkách vyhlášených v České republice dle zákona č. 229/1991 Sb., plynou ze seznamu počtu pozemků letech 1998-2007; celkem bylo nabídnuto 246 334 pozemků o celkové výměře 134 289 ha a ceně 8 091 525 777 Kč. Počty, výměra a cena pozemku ve veřejných nabídkách vyhlášených v České republice dle zákona č. 229/1991 Sb., jsou patrné ze seznamu počtu pozemků v letech 2012-2019. Ze seznamu pozemků zařazených do nabídek dle zákona č. 229/1991 Sb. na území celé České republiky vyplývá, které pozemky byly od 28. 9. 2017 do 29. 5. 2019 v cenách od 30 000 Kč do 118 948 Kč nabízeny dle tohoto zákona. Ze seznamu pozemků zařazených do nabídek dle zákona č. 229/1991 Sb. na území Středočeského kraje a hlavního města Prahy vyplývá, které pozemky byly od 28. 9. 2017 do 29. 5. 2019 v cenách do 118 948 Kč nabízeny dle tohoto zákona
10. Z listin Nároky vybraných oprávněných osob je zřejmé, že k 6. 1. 2021 byl evidován postoupený nárok žalobkyně ve výši 1 042 649,55 Kč, ke 12. 3. 2021 byl evidován postoupený nárok ve výši 1 050 747,85 Kč, po plnění pak ve výši 784 100,10 Kč. Strany shodně prohlásily, že v přehledu není zohledněno plnění na základě rozhodnutí Okresního soudu v Klatovech. Zároveň je z těchto listin zřejmé, že se žalobkyně účastnila veřejných nabídek. To plyne též z dopisu státního Pozemkového úřadu, pobočky Český Krumlov ze dne 25. 11. 2020, z kterého vyplývá, že žalobkyně požádala o pozemky v katastrálním území Kaplice a Kladné v celkové hodnotě 158 385,71 Kč, které byly předmětem veřejné nabídky podle zákona č. 229/1991 Sb., uveřejněné dne 7. 9. 2020. O pozemky požádalo více oprávněných osob, a proto byla žalobkyni zaslána pozvánka na výzvu k podání nabídky nároků na převod pozemků. S ohledem na skutečnost, že na základě rozsudku Okresního soudu v Klatovech a Krajského soudu v Plzni byla žalované uložena povinnost bezúplatně převést do vlastnictví žalobkyně pozemky v okrese Klatovy, byla

zrušena blokáce restitučního nároku pro pobočku Český Krumlov a žalobkyně byla vyřazena z účasti na výzvě k podání nabídky nároků na převod pozemků. Žádost o pozemky byla vyhodnocena jako neplatná.

11. Z informace o pozemku ze dne 26. 5. 2021 se podává, že pozemek parc. č. 1843 v katastrálním území Rychnov u Nových Hradů je dotčen změnou právního vztahu Z-3038/2021. Z informace o řízení ze dne 26. 5. 2021 a z informace o průběhu řízení ze dne 31. 5. 2021 ve spojení s žalobou na vydání pozemků a určení vlastnického práva doručenou Okresnímu soudu v Českých Budějovicích dne 4. 5. 2021 a s žádostí o zápis poznámky rozepře plyne, že ohledně tohoto pozemku byla paní Šimonou Jarošovou podána vůči Státnímu pozemkovému úřadu žaloba na učení, že paní Leopoldina Caldová (podíl 12000/21414), paní Šimona Jarošová (podíl 6314/21414) a pan Vincent Kostúr (podíl 3100/21414) jsou podílovými spoluvlastníky tohoto pozemku. Důvodem podané žaloby je, že Státní pozemkový úřad posoudil žádost Š. Jarošové, L. Caldové a V. Kostúra o převod pozemků v okresech Praha – východ a Praha – západ za neplatnou, neboť u L. Caldové byla podána žádost o převod pozemků ve veřejné nabídce ukončené dne 12. 4. 2021 ve větší výši restitučního nároku, než jak je u této evidován. Žádost pak byla posouzena jako neplatná. Šimona Jarošová dovozuje, že pokud by k tomu nedošlo, byly by jí, paní Caldové a panu Kostúrovi pozemky převedeny.
12. Hodnoty a výměry žalobkyní požadovaných náhradních pozemků plynou z veřejných nabídek žalované ze dne 12. 3. 2021 a ze dne 28. 5. 2021 takto: pozemek parc. č. 1843 o výměře 647 m² v hodnotě 1 941 Kč, pozemek parc. č. 2016 o výměře 10 777 m² v hodnotě 30 072 Kč, pozemek parc. č. 1520 o výměře 2980 m² a hodnotě 1 565 Kč, pozemek parc. č. 1558 o výměře 10 263 m² a hodnotě 5 388 Kč, pozemek parc. č. 2811/5 o výměře 6 052 m² v hodnotě 3 709,70 Kč a pozemek parc. č. 2172/1 o rozloze 4 061 m² v hodnotě 3 059,46 Kč. Z informací o pozemcích a z příslušných listů vlastnictví plyne, že vyjma shora uvedeného pozemku parc. č. 1843 v katastrálním území Rychnov u Nových Hradů a tohoto řízení, jsou zápisy k těmto pozemkům prosty jiných zápisů či plomb.
13. Dokazování, jak popsáno shora, vyhodnotil soud jako dostačující k tomu, aby bylo možno věc po skutkové stránce uzavřít a následně posoudit z hledisek právních. Provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti postupem dle ustanovení § 132 o. s. ř. Bylo vyhověno všem důkazním návrhům obou stran sporu, vyjma důkazu znaleckým posudkem č. 128/2016, č. 440/06-16A, č. 622-47/2016, č. 2038-53-17/2016, č. 2038-53-18/2016, č. 2038-53-19/2016 a č. 6155080/2016, když tyto měly prokázat odlišnou hodnotu uspokojení restituční náhrady pana Radovana Valeše a soud měl tuto hodnotu za zjištěnou, a to z rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 10 Co 541/2016-214 ve spojení s veřejnou nabídkou ze dne 13. 6. 2016 pro katastrální území Horní Blatná; zároveň soud podotýká, že v průběhu řízení byla hodnota nároku učiněna nespornou.
14. Na základě provedení dokazování soud dospěl k tomuto skutkovému stavu věci. Žalobkyně je oprávněnou osobou dle zákona o půdě, a to jako právní nástupce svého otce Radovana Valeše, který byl právním nástupcem paní Libuše Petrofové. Celková výše restitučního nároku žalobkyně činila 1 050 747,85 Kč; dosud byla uspokojena jen zčásti, a to ve výši 390 193,38 Kč; tzn., že k uspokojení zbývá částka ve výši 660 554,47 Kč. Až do roku 2019 byl nárok žalobkyně veden v nesprávné výši, ačkoli se její právní předchůdci od roku 2004 marně snažili, aby žalovaná, resp. její právní předchůdce, nárok přecenila. V roce 2019 žalovaná s ohledem na řízení spis. zn. 4 C 78/2016 ve věci právního předchůdce žalobkyně pana Radovana Valeše přecenila nárok žalobkyně na částku ve výši 1 042 649,55 Kč, následně ho v roce 2021 přecenila na částku ve výši 1 050 747,85 Kč. Žalobkyně, se po podání žaloby účastnila veřejných nabídek; když požádala o pozemky v katastrálním území Kaplice a Kladné, které byly předmětem veřejné nabídky ze dne 7.

9. 2020; z účasti na výzvě k podání nabídky byla vyloučena z důvodu soudního řízení, resp. výsledku soudního řízení, vedeného u Okresního soudu v Klatovech. Žalobkyně požaduje bezúplatný převod pozemků, které vybrala z veřejných nabídek žalované v celkové hodnotě stanovené žalovanou 45 835,16 Kč.
15. Dle ustanovení § 11a zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v ustanovení § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v ustanovení § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby (odstavec 1). S oprávněnou osobou, která o nabídnutý pozemek požádá, uzavře neprodleně pozemkový úřad smlouvu o bezúplatném převodu. Smlouvu lze uzavřít pouze k uspokojení nároku uplatněného v žádosti (odstavec 8). Požádá-li o nabídnutý pozemek více oprávněných osob, vyzve je pozemkový úřad, aby nabídly za pozemek nárok vyšší, než je cena pozemku stanovená podle odstavce 14. Podle výše nabídek stanoví pozemkový úřad pořadí, podle kterého bude postupně navrhopvat oprávněným osobám uzavření smlouvy (odstavec 9).
16. Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (která reflektuje judikaturu Ústavního soudu – srovnej zejména rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 495/02, III. ÚS 495/05, Pl. ÚS 6/05) je ustálena v závěru, že v případě liknavého, svévolného či diskriminujícího postupu žalované (jež je nástupkyní Pozemkového fondu ČR a jejíž práva a povinnosti vykonává Státní pozemkový úřad) může oprávněná osoba nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétního vhodného pozemku, aniž důvodnost takové žaloby lze vázat na podmínku jeho zahrnutí do veřejné nabídky, a že takový postup nelze vůči ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminující (srovnej rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 3767/2009).
17. Judikatura dovolacího soudu je ustálena v závěru, že jako přinejmenším liknavý (ba až svévolný) lze kvalifikovat i takový postup žalované (a jejího právního předchůdce – Pozemkového fondu ČR), kdy bez ospravedlnitelného důvodu ztěžovala uspokojení nároku oprávněné osoby zásadně předpokládaným postupem (tj. prostřednictvím veřejné nabídky pozemků) nesprávným ohodnocením nároku, tj. nesprávným určení ceny oprávněné osobě odňatých a nevydaných pozemků (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 155/2016) a kdy proto nebylo možno na oprávněné osobě spravedlivě požadovat další účast ve veřejných nabídkách (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 837/2017 či sp. zn. 28 Cdo 1117/2015). Žalovaná evidovala restituční nárok žalobkyně do roku 2019, resp. 2021 v nesprávné výši, ačkoli právní předchůdce žalobkyně usiloval již od roku 2004 o jeho přecenění. K prvnímu přecenění došlo více než rok po podání žaloby.
18. S ohledem na výše uvedená zjištění o liknavosti žalované se soud zabýval další podmínkou pro vyhovění žalobě, tedy, aby náhradní pozemky byly vhodné k převodu. Při posuzování vhodnosti pozemku k převodu oprávněné osobě, je nezbytné postupovat v souladu zejména s usnesením Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 887/2019 a usnesením Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2925/2019 a hodnotit, zda převodu nebrání zákonné výluky uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 zákona č. 503/2012 Sb., či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 1568/2011), zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2011, sp. zn. 28 Cdo 99/2010, ve vztahu k pozemkům v zastavěném území obce), zda jej lze zemědělsky obhospodařovat (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2013, sp. zn. 28 Cdo 592/2013), zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2014, sp. zn. 28 Cdo 2462/2014), případně zda

nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu (srovnej rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2364/2017, a ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. 28 Cdo 4447/2017). Žádné shora uvedené vyluky nebyly zjištěny (ani tvrzeny); sama žalovaná zařadila předmětné pozemky do veřejných nabídek; jedná se tedy o pozemky vhodné k převodu. Co se týče pozemku parc. č. 1843 v katastrálním území Rychnov u Nových Hradů, neshledává podepsaný soud překážkou převodu žalobu na určení podanou paní Šimonou Jarošovou, když žalovaným je Státní pozemkový úřad – tedy organizační složkou státu, která nemá právní osobnost, není právnickou osobou, a tedy nemá způsobilost být účastníkem řízení (§ 19 o. s. ř.). Zároveň paní Šimona Jarošová žalobou zpochybňuje postup Státního pozemkového úřadu. To však nekorresponduje s postupem předpokládaným zákonem, neboť požádá-li o pozemky z veřejné nabídky více oprávněných osob, postupuje se podle ustanovení § 11a odst. 9 zákona o půdě. Z toho vyplývá, že její žalobě nelze vyhovět. Zároveň postup Státního pozemkového úřadu v rámci veřejné nabídky nemohou přezkoumávat obecné soudy, nýbrž soudy s pravomocí v oblasti správního soudnictví (ustanovení § 4 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

19. Soud shrnuje, že žalovaná lpěla na ocenění restitučních nároků v nesprávné výši, navíc žalobkyni svévolně vyřadila z účasti na veřejné nabídce, ačkoli v rámci své obrany argumentuje tím, že se po přecenění může žalobkyně plně účastnit veřejných nabídek a domoci se svých práv postupem předvídaným zákonem. Jsou tedy nepochybně splněny podmínky pro výjimečný postup žalobkyně k uspokojení jejích restitučních nároků cestou podané žaloby na nahrazení projevu vůle. Pozemky, které zůstaly předmětem řízení, jsou vhodné k převodu, proto soud žalobě vyhověl.
20. Pokud žalovaná vznesla námitku promlčení požadavku na přecenění výše restitučního nároku, pak v usnesení ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 28 Cdo 4173/2017, Nejvyšší soud dovodil, že samotný požadavek na přecenění hodnoty pozemku, který nebyl oprávněné osobě vydán pro překážky stanovené zákonem o půdě, a to za účelem určení výše restitučního nároku odpovídající příslušným právním předpisům, nepředstavuje samostatné majetkové právo, jež by podléhalo promlčení. Dále soud odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2428/2020, dle kterého: při posuzování otázky promlčení restitučních nároků na vydání náhradního pozemku je pak třeba mít na zřeteli nejasnosti, které provázely uplatňování těchto nároků a způsob jejich vypořádání, jakož i to, že právní vztahy vzniklé podle restitučních předpisů nejsou obvyklými a ustálenými právními vztahy, známými z klasických forem občanského práva hmotného; vypořádání nároků z nich plynoucích se realizovalo nesnadno a v dlouhých časových termínech. To platí obzvláště pro nároky na převod jiných (náhradních) pozemků podle § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o půdě“), při jejichž uspokojování jsou osoby oprávněné zásadně odkázány na veřejné nabídky pozemků realizované Pozemkovým fondem České republiky, resp. Státním pozemkovým úřadem, jejichž struktura neměla vždy takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby náhradní pozemky mohly být poskytnuty v době co možná nejkratší a co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob (srov. též závěry formulované Ústavním soudem v jeho nálezech ze dne 4. 3. 2004, sp. zn. III. ÚS 495/02, publikovaném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 33/2004, či ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05, publikovaném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 174/2007), přičemž zákon ani nepředpokládá uplatnění nároku na vydání náhradního pozemku u soudu (s výjimkou judikaturou připuštěných žalob na uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu konkrétního žalobcem zvoleného pozemku – srov. již cit. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, uveřejněný pod č. 62/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Z rozhodovací praxe dovolacího soudu současně v poměrech restitučního zákonodárství vyplývá, že v případech, kdy povinná

osoba nepopírá svůj závazek a jedná s oprávněnou osobou o podmínkách poskytnutí náhrady, může promlčecí doba počít běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 29. 9. 2009, sp. zn. 28 Cdo 3381/2009, a ze dne 14. 5. 2002, sp. zn. 28 Cdo 1898/2001, popř. rozsudek ze dne 23. 1. 2003, sp. zn. 28 Cdo 995/2002, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 7. 2017, sp. zn. 28 Cdo 1674/2016). Je současně vždy namístě zkoumat, zda vznesením námitky promlčení práva vyplývajícího z restitučního předpisu uplatněného povinnou osobou nejde o výkon práva v rozporu s dobrými mravy (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 1. 2001, sp. zn. 26 Cdo 2786/2000, či nález Ústavního soudu ze dne 15. 1. 1997, sp. zn. II. ÚS 309/95, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 6/1997). Jestliže je přitom uspokojení restitučního nároku závislé na veřejných nabídkách pozemků realizovaných povinnou osobou, pak jí vznesená námitka promlčení dle judikatury Nejvyššího soudu dobrým mravům a priori odporuje (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 28 Cdo 1284/2012, či usnesení téhož soudu ze dne 3. 2. 2010, sp. zn. 28 Cdo 1548/2009).

21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., ačkoli bylo řízení ohledně dvou pozemků zastaveno pro zpětvzetí žaloby, neboť žalobkyně ve výsledku nabývá pozemky o vyšší výměře a obdobné hodnotě (45 835,16 Kč) jako pozemek původně požadovaný (43 337 Kč). Tyto náklady v celkové částce 52 079 Kč (po zaokrouhlení) sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty do 5. 5. 2021 (připuštění změny žaloby) ve výši 43 337 Kč, z tarifní hodnoty od 6. 5. 2021 do 17. 6. 2021 (připuštění změny žaloby, zastavení pro částečné zpětvzetí) ve výši 42 452 Kč, z tarifní hodnoty od 18. 6. 2021 ve výši 45 835,16 Kč, složená:
- z částky 2 860 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t.,
 - z částky 2 860 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (žaloba) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t.,
 - z částky 1 430 Kč za písemné podání (sdělení ze dne 26. 9. 2019) dle § 11 odst. 3 ve spojení s odst. 2 písm. h) a. t., když se jedná o podání reagující na výzvu soudu, které však neobsahuje právní rozbor věci,
 - z částky 2 860 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření ze dne 9. 2. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. a
 - z částky 2 860 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření ze dne 30. 3. 2021, 2021) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. a
 - z částky 2 820 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření ze dne 25. 5. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t.
 - z částky 5 720 Kč (2 x 2 860 Kč) za účast na jednání soudu přesahující dvě hodiny (dne 12. 2. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t.,
 - z částky 2 860 Kč za účast na jednání soudu (dne 30. 4. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t.,
 - z částky 2 820 Kč za účast na jednání soudu (dne 26. 5. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t.,
 - z částky 2 940 Kč za účast na jednání soudu (dne 18. 6. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t.,
 - včetně devíti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. (když paušální náhrady za převzetí a přípravu zastoupení a za žalobu byly již přiznány v řízení vedeném u Okresního soudu v Domažlicích),

- z cestovní náhrady v celkové výši 10 310,77 Kč:
 - a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 12. 2. 2021 náhrada 2 552,80 Kč za 275 ujetých km v částce 1 752,80 Kč (27,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. při průměrné spotřebě 7,1 l/100 km a 4,40 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 8 × 30 minut v částce 800 Kč podle § 14 a. t.,
 - v souvislosti s cestou realizovanou dne 30. 4. 2021 náhrada 2 652,37 Kč za 275 ujetých km v částce 1 852,37 Kč (32,90 Kč za litr paliva dle účtenky z čerpací stanice SHELL ze dne 29. 4. 2021 při průměrné spotřebě 7,1 l/100 km a 4,40 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 8 × 30 minut v částce 800 Kč podle § 14 a. t.,
 - v souvislosti s cestou realizovanou dne 26. 5. 2021 náhrada 2 552,80 Kč za 275 ujetých km v částce 1 752,80 Kč (27,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. při průměrné spotřebě 7,1 l/100 km a 4,40 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 8 × 30 minut v částce 800 Kč podle § 14 a. t. a
 - v souvislosti s cestou realizovanou dne 18. 6. 2021 náhrada 2 552,80 Kč za 275 ujetých km v částce 1 752,80 Kč (27,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. při průměrné spotřebě 7,1 l/100 km a 4,40 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 8 × 30 minut v částce 800 Kč podle § 14 a. t.
- z daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 43 040,77 Kč ve výši 9 038,56 Kč.

22. Žalobkyni nebyl přiznán nárok na náhradu nákladů řízení v požadované výši a to ohledně následujících úkonů:

- návrh na pokračování v řízení ze dne 3. 8. 2020, když nutnost tohoto podání zavinila žalobkyně, neboť důvodem pro přerušeni byla její neúspěšná ústavní stížnost,
- podání ze dne 11. 2. 2021, které soud shledal neúčelným, neboť bylo předloženo až při jednání dne 12. 2. 2021 a údaje zde uvedené mohly být sděleny ústně. Požadavek účelnosti nákladů řízení je stanoven v ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř.; na posuzování účelnosti nákladů právního zastoupení není možné rezignovat a rozhodnutí o přiznání náhrady nákladů řízení omezit na prosté konstatování takové náklady jsou účelné vždy, a to jen proto, že účastníka zastupuje advokát.

Jelikož nebyla přiznána náhrada za výše uvedené úkony právní služby, nebyly přiznány ani hotové výdaje související s těmito úkony.

23. Soud poznamenává, že má za to, že názor vyslovený v rozhodnutí Ústavního soudu III. ÚS 3804/19, nevylučuje úvahu, že soud není vázán petitem žaloby - rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1623/2019 (*bez významu je proto formální znění petitu obsahujícího text smlouvy o převodu pozemků, neboť materiálně jde o rozhodnutí o nabytí vlastnického práva k v rozhodnutí identifikovaným pozemkům*), a proto petit upravil. S přihlédnutím k rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4166/2017 – II soud vynechal pasáž o celkové výši nároku žalobkyně ke 2. 11. 2017, když se jedná o předběžnou otázku, která může být v dalším řízení posouzena odlišně; zároveň k přecenění nároku došlo až v rámci tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím Okresního soudu v Jindřichově Hradci. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí.

Jindřichův Hradec 18. června 2021

JUDr. Gabriela Strnadová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Kratochvílová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 06.12.2021, ve výroku I. právní moci dne 06.12.2021, ve výroku II. právní moci dne 06.12.2021. Přípojení doložky provedla Hana Kratochvílová dne 13.01.2022.